

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200235
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200235.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20 proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. novembra 2011 č. 8634/2011-1.10 (32/2011-rozkl.), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 2013, č. k. 1S 36/2012-138, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 5. decembra 2013, č. k. 1S 36/2012-138 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 5. decembra 2013, č. k. 1S 36/2012-138 podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. novembra 2011 č. 8634/2011-1.10 (32/2011-rozkl.), ktorým na základe rozkladu žalobcu zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia žalovaného z 26. septembra 2011 č. 3825/2011-2.2 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c) zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane prírody a krajiny“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) cit. zákona, a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Fačkov - Rybná tak, že určil, že odstrel možno zrealizovať na lokalite Jamy, katastrálneho územia Y. a na lokalite Solisko, katastrálne územie P., odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2011 postriežkou a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok nezmenený.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žalovanému bola 28. januára 2011 doručená žiadosť LESY SR, štátny podnik, odštepny závod Žilina o udelenie výnimky z § 40 ods. 3 písm. c) v spojení s § 35 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny za účelom regulačného odlovu medveďa hnedého v roku 2011 v počte 1 kus v uznanom poľovnom revíri Fačkov - Rybná. K žiadosti doložil žiadosť starostu Rajecká Lesná, vyjadrenia občanov obce, fotodokumentáciu s návrhom odlovu, pretože medvede

predstavujú nebezpečenstvo s možnosťou napadnutia občanov.

Na základe posúdenia splnenia podmienok na povolenie výnimky Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky (ďalej len „ŠOP SR“) vydala stanovisko, v ktorom uviedla čas, spôsob a podmienky odlovu a navrhla žalovanému povoliť výnimku na lov jedného jedinca s hmotnosťou do 100 kg.

Krajský súd ďalej zistil, že prvostupňovým rozhodnutím z 26. septembra 2011 č. 3825/2011-2.2 žalovaný v zmysle § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny povolil žiadateľovi výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a) cit. zákona usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Ďumbier, pričom určil podmienky realizácie výnimky v zmysle § 82 ods. 12 cit. zákona.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca rozklad. Žalovaný po dožiadaní a obdržaní stanoviska Štátnej ochrany prírody SR vo veci regulačného odlovu chráneného druhu medveďa hnedého v roku 2012 zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že určil, že odstrel možno zrealizovať na lokalite Jamy, katastrálneho územia Y. a na lokalite Solisko, katastrálne územie P., odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2011 postriežkou a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 postriežkou. V ostatných častiach zostal výrok nezmenený.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného bolo vydané v medziach zákona. V záujme ochrany zdravia, života a majetku bolo potrebné pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o povolení výnimky na odstrel jedného jedinca medveďa hnedého a podľa § 40 ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny boli splnené podmienky. Námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP s odôvodnením, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výtkol krajskému súdu, že nezohľadnil nezákonný postup žalovaného v prvostupňovom konaní, v ktorom mu nepredložil podklady, ktoré mu boli poskytnuté jednak žiadateľom o výnimku ako aj tie, ktoré si zaobstaral sám (stanovisko ŠOP SR). Podľa jeho názoru tieto vady v správnom konaní boli dôvodom pre nezákonnosť rozhodnutia, a preto mal krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že námietky žalobcu sa vzťahujú na procesný postup žalovaného v správnom konaní a nie je z nich zrejmé, aký vzťah majú k samotnému predmetu konania, ktorý sa týka povolenia výnimiek z podmienok ochrany chránených živočíchov v zmysle ustanovenia § 40 ods. 3 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny. Vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v

správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v lokalite Jamy a Solisko v poľovnom revíri Fačko - Rybná do 30. novembra 2011 postriežkou a od 1. júna 2012 do 30. novembra 2012 postriežkou. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíri uplynul už v čase rozhodovania krajského súdu (5. decembra 2013).

Neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

V čase rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynul čas, na ktorý bola povolená výnimka preskúmaným rozhodnutím žalovaného. V dôsledku toho žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané). To znamená, že, teda v čase súdneho prieskumu už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli. Súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť zamietol.

Odvolací súd preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 OSP zastavil, lebo konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie neexistujúceho rozhodnutia.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení činnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.